

תפ"ח 24962/06 - מדינת ישראל נגד עבד אלעוזיז אלטורי, סאלם אלטורי - ניתן גז"ד, זאה טורי - ניתן גז"ד, אברהאים אל טורי - ניתן גז"ד

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

בפני: כב' סגן הנשיאה, השופט אריאל וAGO - אב"ד **תפ"ח 18-06-24962**

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד - עו"ד עמיחי חביביאן

המאשימה:

נגד

הנאשמים:

1. עבד אלעוזיז אלטורי ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן-יהודה
2. סאלם אלטורי - ניתן גז"ד
3. זאה טורי - ניתן גז"ד
4. אברהאים אל טורי - ניתן גז"ד

גזר דין

(בעניינו של נאשם 1)

כללי

כנגד ארבעת הנאשמים בתיק, שהם קרובי משפחה (נאשמים 1 ו- 2, אחיהם) הוגש כתב אישום בגין איורע מיום 14.5.18, בשעות הערב, שבמהלכו, בעקבות נקיטת אלימות קשה כלפי מר ס' א' (להלן: "המתלון"), נגרמה לו חבלה חמורה, שהצריכה הליכי אשפוז ושיקום ממושכים. לנאים יוחסו עבירות של ניסיון רצח ותקיפה בצוותא.

בעיצומו של שלב ההוכחות במשפט, שהחל להתנהל, הושג הסדר טיעון, עם כל הנאשמים, ובעקבותיו הוגש כתב אישום מתוקן, שפרטיו יובאו להלן. מאוחר, שההסדר עם הנאשמים 4-2 כלל גם הסכמה עונשית, שהתקבלה על דעתנו, ולאחר שניתנה הכרעת דין בעניינם, נגזר דיןם של שלושת הנאשמים הללו ומשפטם הסתיים, ואילו עניינו של הנאשם 1 נדחה לשם קבלת תסקירות עליון, ולשם קבלת הצהרת נפגע עבירה מטעם המתלון, ולאחר מכן התקיים דין לשם הגשת הראיות והטייעונים לעונש.

לפיך - גזר הדין הנוכחי, עניינו בהטלת העונש הראווי וההורם על הנאשם 1.

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

לפי כתב האישום המתוקן, שבעובדותיו הודיעו כל הנאשמים, ביניהם בין האחים ס' (המתלון) ומ' א', תושבי ----, יש עמוד 1

היכרות קודמת. הנאים 3 ו- 4 הם קרוב משפחה של הנאים 1 ו- 2. סמוך לשעה 20:30 ביום 14.5.18, נסעו המתلون ומ' ברכב מזדה ב----, כאשר המתلون נהוג. בשל התנגשות בין מראות רכב המזדה לבין מראה של רכב סייט, שבו נהג נאים 1, נפצעה מראת רכב הסייט, ולכן הנאים 1 כעס על המתلون.

מהר שמתلون ומ' חשו מהתפתחות סכטן אליהם עם נאים 1 ומשפחתו, בשל האמור, עדכנו הם את אביהם והחליטו לישון אצלם בלילה, יותר מאוחר נסעו לקחת ציוד ולהתארגן כדי לשוב לבית האב. בסמוך לפניה 23:00, השניים הגיעו למכולת ב----, שם חנה רכב פולקסווגן ג'טה, השיר לנאים 3, ובאותו זמן נאים 4, שהיה במכולת, יצא לעבר רכב הג'טה, ואחריו יצא מהמכולת המתلون. בעוד המתلون ומ' מתחילה לנוסע מהחניה, נהג הג'טה ניסה לחסום את דרכם אך המתلون הצליח לחסום עם רכב המזדה, כאשר, נאים 3 ו- 4 דלקים אחריו ואחריו מא' עם רכב הג'טה. המתلون ומ' נסעו לכיוון שכונה 30, והתקרבו לבית האב, ותוך כך, נאים 1 הגיע עם רכב הסייט ועצר בשולי הכביש.

במהלך הנסיעה נדברו ביניהם הנאים לחבוק במתلون חבלת חמורה.

כאשר המתلون עצר את הרכב בשולי הכביש, סמוך לאחר בית האב, החלפו אותם הנאים, עצרו את שני כל' הרכב שלהם בכיביש והנאים 1 יצא לעבר המתلون ס' ו עבר מ' כשהוא אוחז בידו במוט קשייה. המתلون ומ' יצאו מרכבם ומ' הגיע לתא המתען בניסיון למצאו משאו להגנה עצמית, אך לא מצא. הנאים 1, 2 ו- 3 הגיעו למטלון, ונאים 1 היכה בראשו באמצעות המוט הקשייה מכיה אחת, שבעקבותיה הוא נפל על הקרקע, על גבו, ושכב כשהוא מדם ולא מגיב. המתلون הובל לבית חולם سورוקה והוברר, שנגרמו לו שברים רבים בעצמות הגוף, כולל שבר דחוס ומרוסק בצד שמאל קדמי, עם חדירה למוח, דימומיים רבים ולחץ על רקמת המוח, בצתת במוח ופגיעות נוספות. המתلون עבר מספר ניתוחים דחופים, אשפז, כשהוא מורדם ומונשם ולימים (כבר לאחר הגשת כתב האישום) והוא עבר למוסד שיקומי.

העבירה המיוחסת לנאים 1 בכתב האישום המתוקן היא **חבלה בכונה מחמורה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977**, וכן - עבירה המיוחסת לכלל הנאים - **קשר קשור לפשע (חבלה בכונה מחמורה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק הנ"ל**.

בעיצומו של המשפט, לאחר שהנאים כולם כפרו בעבירות שייחסו להם בכתב האישום המקורי, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שעליו הודיעו ביום 19.12.09. התרנו לנאים לחזור בהם מכפירתם, והם הודיעו והורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן, שפרטיו הובאו לעיל.

ביחס לנאים 4-2, הסדר הטיעון, שבמסגרתו הודיעו בכתב האישום המתוקן, כלל הסכמה עונשית "סגורה", ולפייה - יוטלו עליהם 22 חודשים מאסר ומאסר על תנאי. בו ביום, משאימיםנו את ההסדר לגבי נאים אלה, נגזר דין למאסר כאמור ובនוסף הוטל עליהם מאסר מותנה של 6 חודשים על כל עבירות אלימות מסווג פשע.

ביחס לנאים 1 - התביעה הגבילה עצמה לעתירה עונשית של 84 חודשים מאסר מיום מעצרו של הנאים וכן לעונשי מאסר מותנה, קנס ופייצוי למתلون ואיilo ההגנה, לפי הסדר הטיעון, חופשיה בטיעוניה לעונש.

הסדר הטיעון, לגבי כל הנאשמים, נומך בעיקר בזמנים ראייתיים, שחלקם הוצפו במהלך שמיית הריאות בפנינו.

כאמור, שמיית הטיעונים לעונש בעניין נאשם 1, נדחתה למועד אחר, גם כדי לאפשר הגשת תסקיר שירות המבחן אודוטוי ולשם הכנת הצהרת נפגע, מטעם המתلون.

הריאות לעונש הוגש, והטיעונים נשמעו, בישיבה מיום 24.5.20.

ראיות לעונש

פרט לתסקיר על הנאשם, תסקיר אודות נפגע העבירה, והצהרת הנפגע, הגיע התובע לעיונו את גילוון הרשות של נאשם 1 (**נעונש**). לנאשם יש הרשות משנה מיום 2008 על רכישה או החזקה של נשק שלא כדין, והרשות משנה מיום 2007 על חוק התכנון והבנייה. יש לו מספר הרשותות תעבורה, אשר, בשים לב לאופין ולהיקפן המועט, אין רלוונטיות לטיעון העוני עת.

הסגור, עו"ד אהוד בן יהודה, הגיע פניה כתובה של הנאשם אל בית המשפט (**נ/1 לעונש**), 3 אישורים מקורסים במלט"ש- מقلלה טכנולוגית (**נ/2 לעונש**) ואוסף מסמכים רפואיים (**נ/3 לעונש**) כמו כן צירף הסכם סולחה בין המשפחה, שנערך ביום 20.3.2020 ואת תרגומו לעברית.

התסקרים אודות הנאשם

הגש תסקיר ראשוני ביום 22.1.2020 וتسקיר משלים ביום 12.2.2020.

למදנו מהతסקרים, שהנאשם הוא כבן 42 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים. הוא התגורר, טרם מעצרו, עם המשפחה --- ועובד בעבודות שונות. הוא גדול במבנה משפחתי שבה חוויה מצוקה כלכלית וכנראה קיים קשרים חברתיים שלוים, אף שהתקשה להכיר בפרק בפני עורכו התסקרים (קצינות המבחןجاب' אסנת חמו ואוראל קדושים). בהקשר הסכסוך המתמשך בין משפחת המתلون, ההתרשםות הייתה, שהוא מתקשה לבחון בביטחוןיו את התנהגותו המכשילה ולזהות מוצבי סיכון עתידיים. הוא תלה את התחדשות הסכסוך, מעת לעת, בהתנגדות של משפחת הנפגע, וציין, שזו אינה רצאה בפיו ובישוב הסכסוך. הוא היה באחריותו לאיירע הנדון ותיאר בפני קצינת המבחן את השתלשות הדברים, בדומה לעובדות הנקיות בכתב האישום המתוקן. עם זאת, היה עסוק במלחמות שהוא משלם על העבירה, פחות במחשבות על חומרת הדברים ועל הנזק לנפגע, והתיחסותו הייתה מצמצמת חומרה ומשמעות. עורכות התסקרים איתרו דפוס התנהגוות של קושי לשולט ולוסת דחפיו ורצונו בו במצב תסכול. אובייחדו דפוסי חשיבה עבריתית והיעדר תובנה לחומרת התנהגוות. הוא לא הציג אמפתיה ממשית כלפי הקורבן. עם זאת, הנאשם הטיעים, שהמקרה עם המוט הקשי נעשה מתוך כוונה לגרום לנזק קל יותר מכפי שהתרחש בפועל. מתוך השילוב של חומרת העבירותween בין התחייבות מצד הנאשם, שתוארו לעיל וקיים להתבונן בצורה ביקורתית וכנה על הדפוסים האלימים שבו, לצד קושי לבטא אמפתיה כלפי נפגע העבירה, הסיקו קצינות המבחן שקיימת רמת סיכון להישנות התנהגוות פוגענית. הומלץ על עינוי מהותית ומונית גבולות.

פסקין נגע עבירה והצהרת הנגע

על מנת לשמור על פרטיוו של המתלוון, לא נהיב בתכני תסקיר הנגע, שהוכן בידי מפקחת נגע עבירהגב' סע' קוריס, ויאבו רק עיקרי הדברים ובתמצית.

בין קורבן העבירה לבין הנאשמים 1 ו-2 יש קשר משפחתי מסוים, והিירות שתחית עם כל הנאשמים. התקורת התפתחה סיבוב דבר של מה בכך, אותה פגעה במראת הרכב הנהוג בידי הנאשם. האירוע האלים הסתיים עם הcats הקורבן במוט הברזל, אשר גרמה נזק משמעותי ועמוק. ס' עבר מספר ניתוחים ואושפז, כשהוא מודם ומונשם בטיפול נמרץ. לאחר מכן הוא עבר למרכז רפואי שם שבה ארבעה וחצי חודשים. האירוע התרחש עת היה בן 26, נשוי ואב לילדה קטנה. הפגיעה שננתה את חייו ואת עתידו באיבחה, ובכל מישורי החיים. מדובר בטרומה פיזית ונפשית כאחד שהביאה אותו להיעדר כושר עבודה, לתלות בזולות בכל אורךותיו, ולפגיעה משפחתית, חברתיות, וככללית מטללת וקשה. עדין מצוי הוא בתהליך שיקום ממושך ומיגע, תוך מעקב רפואי וטיפולים שונים. קיים חוסר ודאות בייחוס לסייע השיקום ולהחזרת הנגע למסלול חיים תקין והפרוגנזה לכך, לאור כל המשתקף מהتفسיר, אינה מאוד אופטימית.

הומלץ על הטלת פיצוי כספי משמעותי לטובת ס' לאור הפגיעה הקשה, הפיזית והנפשית, הצורך להכיר בפגיעה זו, בהשלכותיה ובסבל העמוק שלו, ובהתאם ההליך שיקום הממושך שהוא ז考ק לו.

בהצהרת נגע עבירה, אשר הוגשה לפי **סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה**, קיימ פירוט נוסף, מצד אודות הקשיים האישיים, המשפחתיים, והחברתיים, שנגרכו לו, ושאודותם לא נהיב, כדי להגן על פרטי הנגע, ורק יזכיר, שס' גרש כי אין לו יכולת לחזור ולבוד כבעבר וכי הוא מוכר כiem נכחה בשיעור של 100 אחוז, על ידי הביטוח הלאומי. לטעמיו זה צירפה באת כוח הנגע, עוז נטלי אותו, אסופה מסמכים רפואיים אודות הפגיעה הקשה והטיפול בנגע.

בקשתה המאוחרת יותר, של באת כוח הנגע, להוסיף ולהעלות טיעונים בשלב הטיעון לעונש, לא התקבלה על ידנו. מהפן המעשי- במסגרת חילופי הביקשות והתשובות לנדון, מצאנו, שכבר נשטו לעינינו טענות הליבה, של עוז אוטן, לגוף, בכל האמור בעמדת משפחת הקורבן, והתיתרה ההכרעה העקרונית. במשור זה, אף לעלה מהצורך כאן, אוסף, שכנדמה, אין מקום להרחב, פסיקתית, מעבר לזכויות הנ侃בות בחוק **זכויות נפגעי עבירה תשס"א-2001**, אשר אינו מעגן זכות נפגע העבירה, או בא כוחו, ליטול חלק בטיעון לעונש. לטעמי- מדובר בהסדר שלילי, לנוכח הפירות המדיוק והסדור, של זכויות נפגע העבירה, לאור שלבי השוני של ההליך הפלילי, הכלול בחוק.

הראות שמטעם הגנה

במכתב הפניה (ג/1) שערק הנאשם, ושהוגש לפניו, סיפר הוא על משפחתו - רעיתו ובנותיו, ציין שאשתו חולה מאוד ומתקשה לטפל בבנות ולבצע את מטלות הבית. לא נפרט את הביעות הרפואיות שהוצגו, ושמבוססות בטעוד שנלווה למכתב (ג/3). הנאשם הביע חרדה ותסכול מכך שאינו יכול להיות במחיצת אשתו ולתמן בה. הוא ציין את גאוותו מהבת הבכורה, תלמידה מצטיינת, ססיימה בגרות מלאה ולומדת באוניברסיטה, והוא זו שכעת רובע עליה נטל הטיפול באמה ובஅחותייה הקטנות. עוד פירט הנאשם במאמרו אודות בנותיו האחרות, אף הן מוצלחות ותלמידות טובות, שמובילות לבית אור ושמחה. הנאשם הזכיר שהוא עוצר מזה כ-22 חודשים, אינו עובד ואני מפרנס את משפחתו כבעבר, והצהיר שהוא

מצטער על מעשו "הנוראים והמכפישים", תוך שתלה את כישלון הניסיון להגעה לסלולאה בכך שמשפחה הנפגע אינה מסכימה לכך. הנאשם הטעים, שככל חיו נלחם לבנות משפחה נורמלית ושרהית, וער הוא לכך שמעשו קקללו זאת ותחושתו היא שהמשפחה מתפרקת. הוא התהן שבית המשפט יעזר לו להציל ולשמר את התא המשפחתית ואת אורח החיים הנורמלי.

מתוך התיעוד, שבאסופה **ג/2** למדנו, שהנאשם סיימס 12 שנות לימוד ולמד מקצוע של מיזוג אויר וקירור במכיליה טכנולוגית, והוא הוסמן כתכני שיourt בתחום זה וקיבל ציונים מעולים, ואף רשום כעובד מורשה בענף מיזוג וקירור.

הסכם הסוללה מיום 20.3.2020 מעגן פתיחת דף חדש בין שני הצדדים המשפחות היריבות וככל הצהרות הדדיות על סיום הסכסוך והיעדר תביעות הדדיות נזקיות או אזרחיות. על ההסכם חתומים ארבעה נציגים מכל משפחה, שני מגברים שעסוקו בגיבוש ההסכם וארבעה עדים נוספים. הנגע עצמו עצמו אינו צד ישיר להסכם זהו אינו נשא את חתימתו.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני ב"כ המאשימה

התובע, עו"ד עמיחי חייביאן מפמ"ד - פלייל, הגיע טייעונים כתובים, והשלים את הדברים בישיבה של יום 24.5.2020.

לשיטת המאשימה, מכלול העובדות שבנה הודה הנאשם, ונסיבות העבירה, מצביעות על התנהגות חמורה ואנטיסוציאלית במיוחד, כאשר, הרקע למתקפה אלימה זו הוא בסיסו של מה בכר. הוגדרו הערכים החברתיים שנפגעו - קדושת החיים וזכותו של היחיד לתחזות ביטחון אישי. הובאה פסיקה המבוססת את הצורך החשוב להגן על ערכים אלמנטריים אלה, ולהעדיין על פני נסיבות אישיות של הנאשם מסוים, כמו **ע"פ 8583 מ"י נ' חולי** (מיום 5.1.97) ו-**ע"פ 1706 טגאפו נ' מ"י** (מיום 11.1.31). מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, לפי טיעון התובע, אינה חמורה ומשמעותית, שכן מדובר בחבלה בכונה מחמירה שגרם הנאשם, חרף ניסיונו של המתalon לחמק מהעונש. מדובר בנסיבות אלימות וברינויות במיוחד, שאופינו בתכונן, בנחישות ובאכזריות, שהביאו לנזקים רבים ומשמעותיים.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ורלוונטיות לקביעת מתחם העונש הולם, הדגיש התובע את אלה: תכנון מוקדם לעבירה, חילקו של הנאשם, שהיה גדול לאין שיעור מזה של חבריו, כשהוא עצמה מנחית את המכה הקשה, הנזקים החמורים שנגרמו, ממשחק בתס Kirby נגע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע העבירה, אשר, יש סיכוי מתרחש ואלים בין המשפחות, שככל פגיעות הדדיות ברם - הפגיעה הקשה כעת באה בשל עניין פער של התנגדות מינורית בין מראות כל הרכב, וכן - יכולתו של הנאשם מביצוע העבירה בכל רגע נתון, ולהפסיק את התדרדרות האלים, אל מול נחישותו ודבקותו להגיע למתalon ולפגוע בו. התביעה רואה במעשיו של הנאשם אכזריות ואלימות ברף גבורה תוך יכול לרעה של יחס כוחות בין הצדדים.

המאשימה עטרה לגזר על הנאשם 84 חודשים מאסר (7 שנים), לפי ה"תקרה" שהוסכמה בהסדר הטיעון, ונימקה את העתירה העונשית בכך שהיא توأمת למדיניות הענישה המחייבת הנהוגה בעבירות אלה.

להמחשת המדיניות הנטענת הסתמך ע"ד חביביאן בין היתר על פסקין דין הבאים:

ע.פ. 8036 מ"י נ' קל비חו (מיום 26.9.17) - המדינה ערערה על עונש של 5 שנות מאסר, שנגזר על הנאשם, בהסדר טיעון, בחבלה בכוונה מחמירה, חלף ניסיון רצח שייחס לו בתחילת, כאשר, מדובר היה על מכות פתיש, אחדות, בראשה של מתלוננת, שעמה היה נשוי בעבר. היא אושפזה לשבוע ונגרמו לה נזקי גוף רבים. מתחם העונש ההולם, ביבמה"ש המחויז, הועמד על בין 4.5 ל- 9 שנות מאסר. בימה"ש העליון החמיר בעונש והעמידו על 6.5 שנות מאסר בפועל, למורת שהוא מדובר באירוע חד פעמי ובנאות נטול עבר פלילי, וזאת - בשל החומרה ה יתרה מביצוע מעשה אלימות נגד בת זוג לשעבר ושל עצמת הפגיעה בה. נותרו על כן הוראות של מאסר מותנה ופיקוח למתלוננת של 50,000 ₪ שנגזרו על המשיב דשם.

ע.פ. 5015 מ"י נ' מוחמד ריאן (מיום 29.3.16) - המדינה ערערה על עונש של 4 שנות מאסר בפועל שנגזרו על הנאשם שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירא, ומדובר היה במיל שירה במתלון 3 יריות ופגע בידו, ואחר כך, בעוד קורבנו נמלט, רדף אחריו, הפilo והכה בחזקה בראשו באמצעות הנשק שאחז. הקורבן סבל שבר בבסיס הגולגולת ופיגיעות נספות, כולל שבר מרוסק בזרוע שמאל. בימה"ש העליון החמיר בעונש והעמידו על 5.5 שנות מאסר, והותיר על כן, מאסר מותנה ופיקוח בסכום 7,000 ₪. הנימוק להחומרה היה בכך, שהעונש סוטה לקוala מדיניות הענישה המקובלת בכגן דא ומדובר בעבירות אלימות חמורות תוך שימוש בנשק חם.

ת.פ. (מחוזי - חיפה) 10-04-293 מ"י נ' גשימוב (מיום 19.7.11) - על הנאשם, יהודיה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירא, הוטל עונש של 8 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיקוח למתלון של 50,000 ₪. הנאשם, יחד עם אחר, הכו במתלון בעבירות ובאגרופים בכל חלקו גופו, עד אובדן הכרה ונגרמו לו חבלות רבות כולל שברים בראשו, והוא סובל מנכות קשה. לא נקבע מתחם עונשה בידי בימה"ש, שכן הסדר הטיעון עיגן רף עליון של 8 שנות מאסר ורף תחתון של 5 שנים.

בהתנתק כל אלה, ובענין הנדון כתע, ביקשה המאשימה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם בשלוש האמצעי של המתחם, בהינתן הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, כפי שיווא להלן.

הנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, שאוזכרו בדי התובע הן: קבלת אחריות מאוחרת של הנאשם והזדהה בשלב של אחרי דיוני הוכחות, שבהם נאלצו בני משפט המתلون להגיע לבית המשפט ולהעיד, עברו הפלילי, הגם שאינו חדש, אינו מכבד במיוחד, התספיר השילילי בעיקרו, והסכמה להישנות התנהגות אלימה מצד, תוך המלצה להטלת עונשה מוחשית ומונית גבולות, הצורך בהרטעה אישית של הנאשם, לאור התספיר השילילי, וצריכי הרתעת הרבים, לנוכח המאמץ המערכתי לצמצום היקף השימוש באלימות בחברה הערבית בישראל ככל פתרון סכסוגים.

עוד עותרת המאשימה להטלת פיצוי ממשמעותיו והולם לטובה המתلون.

בנוסף - הבהירנו, בסיום הטיעון הכתוב, להטיל על הנאשם, פרט למאסר בפועל ולפסיקת פיצוי למתלון, גם מאסר

במסגרת השלמת הטיעון בעל פה, התייחס התובע להסכם הסולחה שהוצע, והציג ספק ביחס למשקל שיש להעניק להסכם זה, תוך אזכור הפסיקה, שלפיה הסכמים מסוג זה אינם מיינים את האינטרס הציבורי בהענשת מבצעי עבירות ובהרעתה הרבים. התובע ציין, שאין מקום להתחשב בהסכם הסולחה לעת שkeitת הפיizio למטלון, מה גם שאין פרטיהם על כך בהסכם עצמו.

טייעוני הסגנון

עו"ד אהוד בן יהודה, ב"כ הנאשם, הצבע על התקoon הדרמטי, כהגדרתו, של כתוב האישום, והן בסעיף האישום, והן בתיאור ההתרחשויות, כאשר, יש לראות את הodium הנאשם, בשלב יחסית מתקדם של המשפט, על רקע אותם תיקונים שכעת משקפים את הדברים כהווייתם. הנאשם, לדבריו,לקח אחריות מלאה על מעשיו, כפי המשתקף בכתב האישום המתוון, דבר שנבוצר ממנו בשלבים קודמים, כאשר תיאור העובדות וסעיפי ההיוק לא שיקפו את שאירע בפועל.

הסגנון ער לפער בין הרכבת שירות המבחן את מבונותו של הנאשם וגדרי לקיחת האחריות מטעמו, לבין המשתקף מהמכתב שהוגש לנו (נ/1 לעונש), ולטעמו, יש לראות בנאשם כמי שלקח אחריות מלאה על מעשיו יודע שעשה טעות קשה. ציין, שהוא עזר מזה - 22 חודשים וחלפה כמחצית השנה למן הزادתו, ועד לשמעת הטיעונים לעונש, זמן רב וחסית, שמוסבר, בשל הזמנת تسוקיר נפגע העבירה, ואילוצי משבר הקורונה, וכל אותה עת הנאשם נתן בציפייה ובמתוח קשים לקרה גזירת דין.

עו"ד בן יהודה ביקש להתחשב בכך, שמדובר בנאשם בן 40, שכמעט שנתיים נמצא במעצר, מנוטק ממשפחותו, ובכך שחרוף הקשיים והפגיעה הקשה במשפחה הנפגע, הצלicho המשפחות להגיע לסלולחה, שהיא ערך חשוב מאד, ומגם גם קיבלת אחריות וגם ניסיוןאמת לפרט את הביעות השורשות שברקע הסכסוך המתמשך.

הסגנון, ביקש לאבחן את הפסיקה שעלייה הסתמן התובע. לדבריו, בעניין "קלビחו", מדובר היה על מספר מכות פתיש, ולא מכיה בזדון, והנאשם המשיך להוכיח את המטלוננט גם כאשר שכבה על הרცפה, ציין, שבין שיקולי החומרה בעונש היה שיקול דומיננטי של מניעת אלימות במשפחה, כאשר המטלוננט הייתה גראותו של הנאשם. באשר לפס"ד בעניין "ריאן", אמונה ההכחאה נעשתה עם כלי נשך מתקתי, בדומה למוט הקשייה בענייננו, אך, קודם לכך ירי של ממש באמצעות הכליל וכן היו מספר מכות.

ההגנה מפנה, לאחר אבחון התקדים שצווינו, לפסק דין, אשר לטעמה תומכים בגישה עונשית מוקלה יותר:

ע.פ. 3381/16 חליל אלקירנאו נ' מ"י (ימים 10.7.16) - על המערער נגזרו, בביבמ"ש המחויז, 20 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה. בשל סכסוך, על רקע עסק, המערער הכה את המטלון בראשו באמצעות אלה, והמשיך להכותו בכל חלקו גופו כשהוא שרוע על הקרקע. נגרמו שברים ברגלי ושוקן וכן בידו השמאלית של המטלון, חתך

בראשו, והוא עבר ניתוח ברגלו. במסגרת הסדר טיעון הודה המערער בجرائم חבלה בכוונה מחייבה. מתחם העונש ההולם נקבע על בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל. המתחם נומך, בין היתר, בכך, שברקע המעשה הייתה תקיפה קודמת של הנאשם עצמו בידי בנו של המתalonן באמצעות מוט ברזל ופיציעתו בראשו, בסמור מאד לפני האירוע, וכך גם במקרה תקיפה נוספת של הנאשם בידי בנו של המתalonן. בהמ"ש העליון הקל בעונש והעמידו על שנות מאסר אחת, מנימוקים של סיכון שיקום של ממש, לפי תסקير שירות המבחן, וכן - מתן משקל להסכם סולחה חריג מהיבט סכום פיצוי ניכר ויוצא דופן שהמעערער נאות לשולם לקורבונו.

ע.פ. 604/16 עללא בדארנה נ' מ"י (ימים 22.1.17) - המערער הורשע, לאחר שמיית הראיות, בחבלה בכוונה מחייבה, וביהם"ש המחייב גזר עליו 14 חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיקוי של 7,500 ל". מדובר היה בסכום בין קרוב משפחה, שבמסגרתו המערער ואדם נוסף הכו את המתalonן שלוש פעמים בראשו בחפש קשייה וגרמו לו פגיעות קשות שהצריכו אשפוז, במצבו, של שבועיים. בהמ"ש העליון זיכה את המערער מהעבירה שהורשע בה והרשיעו בחבלה חמורה בנסיבות חמירות, חלף עבירת החבלה בכוונה מחייבה. לפיכך - הופחת העונש ל- 10 חודשים מאסר כאשר נימוק נוסף לכך היה באחדות התוצאה, כאשר, זה היה עונשו של המעורב الآخر (אחיו של המערער).

הسنגור, הדגיש, שבסופו של יום, מדובר בנאשם שהכח פעם אחת את הנפגע, למטרות שהتوزעה, מבחינה רפואית הייתה קשה, והדברים משתקפים בתסקיר נפגע העבירה. עם זאת, מאז המקרה יש שיפור במצבו של המתalonן, ולא מדובר באותו מצב קשה ששרר עת נערך כתוב האישום המקורי.

לאור כל אלה, ולאור חלוף הזמן, ובהתנחת הودאת הנאשם, הפסיקה שאליה הפנה, ונוסחו המתווך של כתוב האישום, גורס עו"ד בן יהודה, שיש לאמץ את מתחם העונשה הראוili לפי שיטתו, כולם, בין 5-2 שנות מאסר, והעונש בתור המתחם, צריך לעמוד, פחות או יותר, באמצעותו. עם השלמת ריצוי המאסר יש לאפשר לנאשם לחזור לביתו, כאשר, הוא מתחרט על מעשיו, ובין המשפחה כבר יש הסכם סולחה. הוא ביקש לקחת בחשבון את קיום הסכם זה, גם בשוקלנו את הפיצוי שהתביעה מבקשת להשיט על הנאשם.

לשאלת בית המשפט, אשר ביקש להבהיר את דבריו הנאשם בפני קצינית המבחן, ביחס לנטיות העבירה, ולפיהם, הוא "מצא **במקום מות קשיח**" עובר להاكتת המתalonן באמצעותו, אישר הסנגור, שכפי הנΚוב בכתב האישום, הנאשם כבר יצא מרכבו לעבר המתalonן ולעבר מג'די, כשהוא אוחז במוות הקשיח בידו.

בנצלו זכו לומר דבריו בפנינו, הוסיף הנאשם, שפרט כאמור בכתב שכתב לביהם"ש, הוא מבקש להתחשב באשתו החולה ש"יש לה מחלה בראש ויש לה בדיקות", וכן ביקש התחשבות בזמן הרב שהוא עצור ובחפותו להשתחרר וס"מ באומרו "אני מצטער על מה שהיא".

דין והכרעה - גזירת דיןו של הנאשם

העיקרון המנחה בעונשה, הוא, כמובן, עקרון הלהימה - קיום יחס הולם בין חומרת העבירה, על נסיבותה, ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיטול עליו. הפרמטרים לניתוח רכיבים אלה ושיקוליהם נקבעים בהוראות **תיקון 113**

הערכים החברתיים, שנגעו ממעשי הנאשם, הם - ההגנה על קדושת החיים ושלמות הגוף, כאשר נפגע הביטחון הפיסי והנפשי של המתלון, ערכים שעל החברה ורשות המדינה להגן עליהם ולהבטיחם לאזרוחיה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים הללו הייתה חמורה וקשה. הון, בשל הנחישות לפגוע ולחבל חבלה חמורה במתלון, עת הוא מנסה לחמוך מעימות ולבrhoח לכיוון בית האב, הן משום האליםות הבוטה שבסימוש באותו מוט קשה לשם גרים מהכוונה של חבלה חמורה והן בשל היקף הנזקים, פיסיים ונפשיים, שנגרמו בפועל לנפגע העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות كالה היא מחמירה כאשר, יש אינטראס ציבורי מובהק וחוד משמעי לגdue ישוב מחלוקת וסכסוכים בדריכי כוח ואליםות ותוں שימוש בנשק קר. בעניין אחר, שבו אمنם נעשה שימוש בסכין, ולא במוט קשה, כמו כאן, הדגיש בהם "העלין ש'המסר שצרך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקת וסכסוכים... זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתייר לאיש לפגוע בזכות זו" (ע.פ. 3863 מ"י נ' נאסר חסן, מיום 09.10.09). גם באותו מקרה, שבו בהם "העלין החמיר עונש מסר בפועל שהוטל בערכאה הדינונית, (וכפי גם נסיבות עניינו), הטעים ביהם"ש העליון את חומרתה של הפגיעה במתלון, כאשר מדובר היה "בתקיפה מתוכננת היטב שאינה נובעת מהתפרצות זרם רגעית. נסיבות התקיפה האליםה בה נקט המשיב מעידות כי הוא סבר שזו דרכ לgitימית לפתרון סכסוכים בתחום המשפה". ובענייןנו - סבר הנאשם, שזו הדרך לפתרון סכסוכים בין שתי משפחות. ברגע דא, מדיניות הענישה, שנועדה לשדר מסר הולם לחיד ולרבבים, تعدיף את האינטראס הציבורי והגנת הערכים החברתיים המוגנים, על פני נסיבות אישיות של הנאשם ספציפי.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - אשר יש להסביר בחשבו, הין: התכוון המוקדם וקשרו של ארבעת הנאים לחייב במתלון, חלקו הדומיננטי של הנאשם, אשר הוא זה שחייב בפועל במתלון, צפיתו מרחש את הנזק הרב, הצפוי להיגרם, ממקה בראש אדם עם מוט קשה, גם אם לא צפה את הנזק הקונקרטי על מלאו חומרתו, מיקוד הפגיעה במקה בודדת, שלאחריה פסקה נקיטת האליםות, וכן - הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה, כפי שמשתקה מתחסир הנפגע שהוגש. כמו כן - הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הקשה. שורשן, אמןם, בסכסוך מתmeshר בין המשפחות, אולם, הסיבה הנקודתית לפגיעה הכה קשה, הייתה עניין של מה בכר, פגעה קלה במראות כל הרכב, שהובילה לתגובה של חלוטין לא מידית ובלתי לגיטימית משום היבט זהוית ראייה.

ה הנאשם יכול היה להימנע מהמעשה בכל שלב, וכל אורך המרדף הנחוש אחרי המתלון, ובוודאי בשלב היציאה מהרכב כשהוא מצויד במוט קשה, ואין מדובר באקט ספונטני של אובדן שליטה רגעי מצד אחד.

קביעת מתחם העונש הולם

זכור, המדינה עותרת לקביעת מתחם של בין 6 ל- 9 שנות מאסר בפועל. ההגנה חפזה לאמץ מתחם של בין 2 ל- 5 שנות מאסר.

לצורך קביעת המתחם הראוי, בנסיבות המעשה הספציפי שלנוינו, נקודות מוצא נאותה יכולה להיות, אמן, בהתייחסות בהם"ש העליון למתחם שנקבע, בערכאה הדינית, עניין "אלקרינאי" שהוזכר, ברם, תוך התאמת האמור לעניינו. באותו עניין, בהמ"ש המחויז (כב' השופטת גילת שלו, **ת.פ.**).

14-27597-03-27, ג"ד מיום 15.3.16), אימץ את המתחם של 5-2 שנות מאסר, גם שאזכור פסיקה ענפה, במקרים דומים, שבגדירה נקבעו מתחמים חמורים יותר של בין 5 ל- 8 שנות מאסר ונגזרו בפועל עונשים שנעו בין שנתיים ל- 6 שנות מאסר. נמצאו, כאמור, נסיבות, שבטעין הוחלט לאמצן מתחם נמוך יותר. בית המשפט העליון, עניין אלקרינאי, אישר את המתחם שנקבע וציין, כי מתחם זה "**מביא בחשבון את העובדה שמדובר בעשויים שבוצעו בעקבות התగורות מצד בניו של המתalon, והוא תואם, בסך הכל למתחמים שנקבעו בגין אותה עבירה בנסיבות דומות**" (פסקה 10 בפס"ד ע.פ. 3381/16 הנ"ל).

אותו מתחם ענפה, יחסית מקל, שאושר בביבה"ש העליון, נומך, בין השאר, בתקירות הקודמות, שגילמו התగורות והתרסה מצד המתalon כלפי הנאשם ומשפחתו. באוטו עניין, לא הוגש תסוקיר נפגע עבירה ונזקי, החמורים אמן, של המתalon, לא הגיעו כדי אלה שבמקורה שלפנינו. היו אינדייקציות שהמתalon חזר ל��פקוד מלא. האירוע שם לא בוצע לאחר תכנון מראש, אלא, כהגדרת ביבמה"ש המחויז "**בעידנא דרייתהא**". בנסיבות אלה שונה עניינו, לחומרה, מהנסיבות הקשורות לביצוע העבירה בפרשת "**אלקרינאי**".

לאחר עיון בפסקה, אין זו שהצדדים הפנו אליה, והן בפסקין דין שאזכרו במקרים הללו, כגון אלה שבביבה"ש המחויז אזכור בגזר דין, עניין אלקרינאי, ובשים לב למדרג הנסיבות החמור יותר, שעניינו מאופיין בו, והעוצמה החריגת והקשה של הפגיעה בóżרין, נמצא לי, שמתחם העונש הראוי בתיק הנקחי, ציין להיקבע בין 6 ל- 10 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מוותנה.

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה -

הנאשם הודה וקיביל אחריות על מעשיו, אמן, בשלב מתקדם של המשפט, ולאחר קיום דין הוכחות, שבמסגרתם נאלצו בני משפחת המתalon להעיד, אולם, גם כר, להודות ולקבלת האחריות נפקיות הראיות להתחשבות. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכוביד, ואין לו הרשות בעבירות אלימות. משקל, אם כי מועט, גם בשל הריחוק בזמן, יש לעבירת נשיאת הנשך שבה הורשע. תסוקיר שירות המבחן, כפי שפורט לעיל אינו כולל המלצות שיקומיות, ומצבע על קיום רמת סיכון נמשכת מצד הנאשם, המציג ענפה מוחשית. עם זאת, יש להתחשב בהשפעת הענפה על משפחתו של הנאשם, והציגו הנסיבות המשפחתיות, הלא קלות, כאשר, רعيיתו סובלת מבעיות בריאותיות.

אשר למשקלו של הסדר הסולחה שהוצע לפנינו, הדבר נתון, כיצד, לשיקול דעת של בית המשפט, כנגזר מהנסיבות המאפיינות את אותו הסדר ספציפי. עצם ישוב הסכסוך בין הצדדים במסגרת סולחה אינו מאיין את האינטרס הציבורי בהענשת מבצעי עבירה ובהרטעת הרבים מפני מעשי אלימות (ע.פ. **4406/19 מ"י נ' יונס סובח ואח' מיום 19.11.19**). הקללה בעונש, בשל הגעה לסלולחה, תהיה מוצדקת כאשר היא מבטאת נטילת אחריות וחרטה מצד עובר העבירה, וכאשר יש בה למשם במקרה הקונקרטי את הערכים המצדיקים הפחתה בעונש, בבחינת "צדקה" (ראיה ע.פ. **5883/15 אבו ציאם נ' מ"י מיום 24.11.16**). מהיבטים אלה, הסכם הסוללה, שהוצע לעיונו, הוא ייחסת "אנמי". אמן, הוא מגען סיום הסכסוך בין המשפחות ופתחת דף חדש, אך אין בו דברי חרטה ומחלוקת הנוגעים לAIROU

הנדון כעת, ולצד הויתור הדתי על תביעות נזקיות ואזרחות, אין אזכור של פיצוי כספי למתלוון או למשפחה. קיומו של ההסדר נوطע תקווה, כי הסיכון האפשרי העתיק, מצד הנאשם, כלפי המתלוון, או משפטו, אכן פחת במידה מה, אולם, אין בו להוות שיקול מאד משמעותי ביחסו להקללה העונשית, שהתקבשה בטיעוני ההגנה. ברם- יונק לכך משקל מסוים, גם בשל שיקול מדיניות, של עידוד הגישה הפיסנית, שהביאה לשום, לכואורה, של סכסוך בין- משפחתי ממושך.

לא נטען, בידי מי מהצדדים, שהענין הנדון מצדיק חריגה ממתחם הענישה, לכיוון זה או אחר, מהשים שחוק העונשין מונה לכך.

שקלול מושכל של הנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה,ibia למסקנה, שיש למקום עונשו ההולם של הנאשם סמור לאמצעו של המתחם שנקבע לעיל. עונש זה אף חורג מהרף שהמדינה הגבילה עצמה בו לעת הטיעון (84 חודשים). ברם- וכאמור- ראוי לשדר מסר מעודד להשתת "שלום בית" בין המשפטונות הניצות, שהפגע והנפגע נמנים עלייהן, ונראיה, שהארוע הקשה היוה רזר לכריתת אותה סולחה שהושגה. لكن, יצא עונש מאסר אשר יפחט כמעט מזה, שאלםלא כן, היה נקבע כהולם.

אשר על כן, יצא לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. מאסר בפועל למשך 80 חודשים (6 שנים ו- 8 חודשים) אשר ימננו מיום מעצרו של הנאשם.**
- 2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים ולתקופה של 3 שנים מיום שחרورو, שלא יעבור כל עבירה אלימות מסוג פשע.**
- 3. פיצוי למתלוון בסכום של 200,000 ₪ אשר יופקד בבית המשפט בתוך 6 חודשים מהיום, יועבר למתלוון באמצעות פמ"ד.**

בנסיבות העניין, לנוכח המאסר הממושך שנגזר, ומshaין מדובר בעבירה שנועדה לשם רוח כספי, לא אמליך על הטלת קנס, בנוסף.

**Ariel Agno, SG
הנשייה
אב"ד**

השופט אלון אינפלד:

אני מסכימן

אלון אינפלד, שופט

השופט אריאל חזק:

אני מסכימן

אריאל חזק, שופט

אשר על כן, הוחלט, כאמור ב חוות דעתו של כב' השופט אריאל וAGO - סגן הנשיאה.

הודעה זכות הערעור בתוך 45 יום בבית המשפט העליון.

עמוד 12

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ניתן היום, כ"א תמוז תש"פ, 13 ביולי 2020, במעמד הצדדים.

אריאל אגנו, סגן הנשיאה,
אלון אינפלד, שופט
אריאל חזק, שופט
אב"ד